

РЕШЕНИЕ

№ 181

гр. , 17.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОЦЕ ДЕЛЧЕВ в публично заседание на петнадесети август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Магдалена Ат. Жбантова
Стефанова

при участието на секретаря Надя Анг. Кюмурджиева
като разгледа докладваното от Магдалена Ат. Жбантова Стефанова
Гражданско дело № 20231220100345 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по молба подадена от С. В. Л., в качеството на родител и законен представител на малолетната Василена Т.а, двете от с.Мосомище, обл.Благоевград против А.й Ц. Т., с адрес с.Сломер, обл.Велико Търново. Искане се да бъде постановено решение, което да замести съгласието на бащата, необходимо за пътуването на детето извън границите на Република България.

В първото съдебно заседание ищцата уточнява, че иска детето да може да пътува до страните от Европейския съюз, както и до Република Турция, Република Сърбия и Република Северна Македония.

Твърди се от ищеца, че ответника е баща на малолетното й дете Василена Т.а. С решение № г., постановено по гр.д. № г. по описа на РС Гоце Делчев упражняването на родителските права върху детето е предоставено на майката. Тя имала пълномощно за снабдяване на детето с паспорт и на детето бил издаден такъв, но без съгласието на бащата не може да извежда детето извън границите на страната. Ищцата иска да може да извежда детето на екскурзии и почивки, както в съседните ни страни, така и в

други такива. Освен това има близки и роднини, които живеят и работят в чужбина и при които не могат да гостуват, доколкото няма съгласие на бащата за пътуването на детето. Ответникът не се е явил, за да подпише декларация-съгласие за извеждането на Василена извън границите на страната, поради което е предявена исковата молба.

Правното основание на предявените искове е по чл.127а, ал.2 и сл. от СК, във връзка с чл.76, т.9 от ЗБЛД.

Ответника не представя писмен отговор в определения от закона едномесечен срок и не изразява становище по предявения иск.

От събраните по делото доказателства - писмени и гласни се установява следната фактическа обстановка:

Страните по делото са съжителствали на семейни начала, от което съжителство на г. се родило детето им Василена Т.а. С решение №, постановено по гр.д.№ г. по описа на Районен съд - Гоце Делчев, родителските права относно детето Василена Т.а били предоставени за упражняване на ищцата, а на бащата бил определен режим на лични отношения и бил осъден да заплаща издръжка на дъщеря си.

По делото са разпитани свидетели, от показанията на които се установява, че ищцата и детето живеят в с.Мосомище, в дома на родителите на ищцата. Бащата живее в Кипър, периодично се връща в България, но при това не е идвал, за да види детето си. Контактува с дъщеря си единствено по телефон. Василена ходи на курсове по художествена гимнастика и народни танци. Ансамбъла, в който участва е пътувал на състезания в чужбина, но Василена не може да отива с тях, тъй като няма съгласие от бащата за пътуването ѝ извън страната. Василена има желание да пътува с ансамбъла и извън страната, да отива на море в Гърция, имала е възможност да отиде с баба си и дядо си на море в Турция, но не могла поради липса на съгласие от баща си. Тя е будно дете, желае да пътува извън страната, да научи повече за съседните държави, говори за това. Според свидетеля Илко Ламбрев – брат на ищцата, той лично е разговарял по телефона с ответника и го помолил да даде разрешение за пътуването на Василена извън границите на България, но Т. отказал, без да обясни защо.

По делото е представен социален доклад от Дирекция "Социално подпомагане", гр.Гоце Делчев. Доклада е изготвен след събеседване само с

ищцата, тъй като ответника живее в Кипър. Сочи се, че майката полага адекватни грижи за Василена. Има желание и финансова възможност да води детето на почивка в Гърция, предвид близостта на тази държава до с.Мосомище. Становището, изразено в представения социален доклад е, че даването на разрешение Василена да пътува на море в Гърция не нарушава интересите малолетната.

При така установеното съдът намира предявените искове за допустими като подадени от лице имащо правен интерес от предявяването им, срещу надлежен ответник и пред съответния съд.

Разгледан по същество предявеният иск е основателен, по следните съображения:

Съдът намира, че беше доказано по делото, че родителите не могат да постигнат съгласие относно пътуването на детето в чужбина. За да стигне до това становище, съдът взе предвид показанията на разпитаните свидетели, от които свид. Л. лично е разговарял с ответника и чул отказа му да даде съгласие за пътуване на Василена извън страната.

След като съгласие между родителите на детето по този въпрос не може да се постигне, спорът, съгласно разпоредбата на чл.127а, ал.2 от СК, следва да бъде решен от съда.

В актуалната си практика на ВКС приема, че "В съвременния мобилен свят решенията за пътуване все повече придобиват ежедневен и битов характер..." /така в решение № 295 от 4.12.2015 г. на ВКС по гр. д. № 3212/2015 г., III г. о., ГК, реш. № 295 от 4.12.2015 г. на ВКС по гр. д. № 3212/2015 г., III г. о., ГК, реш. № 403 от 29.02.2016 г. на ВКС по гр. д. № 6903/2014 г., IV г. о., ГК и др./ Такова пътуване обогатява представите на детето за света, дава му възможност да опознае различна културна среда и да се среща с повече хора, като всичко това е в полза на развитието на детето. С оглед на това съдът намира, че следва да бъде дадено разрешение, заместващо съгласието на бащата за извеждането на детето извън пределите на Република България.

Съдът намира, че детето има желание и е в негов интерес да може да пътува с майка си в Република Гърция. Предвид отдалечеността на с.Мосомище от Черно море и близостта на Бяло море, е по-лесно за ищцата, както от финансова гледна точка, така и с оглед необходимото време за път,

да води детето на почивка на Бяло море. Установи се от показанията на разпитаните свидетели, че детето е имало възможност да отиде на почивка с баба си и дядо си в Турция, но не могла поради липсата на съгласие от баща си. Също така се установи, че детето участва в ансамбъл по художествена гимнастика и по народни танци, които пътуват за участия в състезания в чужбина – Македония, Сърбия, Италия. Отново поради липса на съгласие от страна на бащата, Василена не може да пътува с тях.

Следва да се има предвид, че не може да се ограничава възможността на детето да пътува в чужбина при желание за това, тъй като то като гражданин на Европейския съюз има право на свободно придвижване, включително да пътува в чужбина. Същевременно при даване на разрешението за пътуване, съдът трябва да държи сметка преди всичко за интереса на детето и дали определена дестинация не би била опасна за него. Преценявайки направеното искане, във връзка със събраните доказателства, следва да се разреши пътуване на детето за Гърция и за останалите държави от Европейския съюз, които дестинации съдът намира за безопасни за детето, а същевременно би довело до разширяване кръгозора и обогатяване знанията и възприятията му. На територията на страните от ЕС сигурността на детето не е застрашена и в страните от ЕС действат достатъчно правни механизми свързани с родителската отговорност и гарантиращи правата както на детето, така и на всеки един от родителите. Липсват разумни аргументи за ограничаване на детето от исканата от майката възможност за пътуване в страните от ЕС.

Следва да се разреши и пътуване на детето за Република Сърбия, Република Македония и Република Турция, като съдът взе предвид, че с тези държава България има сключени договори за правна помощ, които гарантират правата на родителите - бащата в настоящия случай. Детето при тези си пътувания следва да бъде придружено от майка си - ищцата, или посочено от нея лице, което според съда е достатъчна гаранция за неговата безопасност и сигурност.

Касае за пътуване в конкретно изброени и определяем кръг от държави, в които е възможно Република България да гарантира изпълнението на собствените си съдебни решения за осигуряване на мерки на лични отношения между детето и родителя, който се противопоставя на извеждането

му зад граница. В тази връзка, съдът намира за необходимо да отбележи, че в случай на неправомерно отвлечане или задържане на дете, между държавите – членки на Европейския съюз компетентността на съдилищата е уредена в Регламент (ЕО) № 2201/2003 г. на Съвета от 27.11.2003 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност. По отношение на другите държави извън Европейския съюз – Републиките Сърбия, Северна Македония и Турция съдът съобрази, че те или са страна, ратифицирала Хагската конвенция от 25.10.1980 г. за гражданските аспекти на международното отвлечане на деца, или с тях Република България е сключила договор за правна помощ по граждански дела (с Република Северна Македония – ратифициран със закон, в сила от 7.04.2002 г.; с Република Турция – ратифициран с Указ № 160 на Държавния съвет от 18.02.1976 г., в сила от 27.10.1978 г.). Цитираната Хагска конвенция е едно от най – важните многостранни споразумения в областта на закрилата на децата, предполагаща, че решение относно връщането може да бъде постановено от съд на държавата, където детето е било отведено, като в случай, че един от родителите незаконно прехвърли детето в друга държава – страна по Хагската конвенция, детето трябва да бъде върнато възможно най – бързо до предишното си местопребиваване.

Предприемането на пътувания на детето в следва да бъдат съобразени с установеният режим на лични контакти на детето с бащата, уреден с решение № г., постановено по гр.д.№ г. на Районен съд - Гоце Делчев. Майката следва да има предвид, че нарушаване на така определения режим за виждане може да има за последица съответните действия за упражняване на правата на бащата, както и промяна на режима на упражняване на родителски права.

По отношение на срока, за който следва да бъде дадено разрешението на детето да пътува извън страната, съдът намира следното:

Съобразно съдебната практика съдът не може да издаде разрешения за неограничено извършване на пътувания в чужбина /в този смисъл са следните решения на ВКС - № 982/15.03.2010 г. по гр.д.№ 900/2009г., № 446/30.06.2010г. по гр.д.№ 4549/2008г., № 697/01.11.2010г. по гр.д.№ 1052/2010г., № 315 от 12.01.2012г. на ВКС по гр.д. № 1456/2010г., № 116 от

16.04.2014г. на ВКС по гр. д. № 5156/2013г. и др./. С оглед установената съдебна практика от една страна, а от друга страна спецификата на конкретния случай, съдът намира, че разрешението за напускане на пределите на страната само и единствено със съгласие на майката следва да бъде дадено за срок от пет години от влизане в сила на настоящото решение. Следва да се отбележи, че при необходимост няма пречка отново да се иска от съда такова разрешение на основание чл.127а, ал.2 от СК.

Ищцата претендира за присъждане на сторените по делото разноски. Тя е сторила такива в размер на лева за държавна такса и в размер на лева за възнаграждение на адвокат. От тези разноски ще ѝ бъдат присъдени..... лева, тъй като за конкретния иск дължимата държавна такса е в размер на лева.

Предвид започналата лятна ваканция и във връзка с направеното искане, съдът намира, че следва да се допусне предварително изпълнение на решението на основание чл. 127а, ал.4 от СК.

Поради изложеното и на основание чл.127а, ал.2 от СК във връзка с чл.76, т.9 от ЗБЛД, съдът

РЕШИ:

ДАВА разрешение, заместващо съгласието на бащата А. Ц. Т., ЕГН ***** , от с.Сломер, обл. Велико Търново, детето Василена Т.а с ЕГН ***** , родена на г. да напуска пределите на Република България и да пътува и пребивава до държавите от Европейския съюз, както и до Република Сърбия, Република Северна Македония и Република Турция, придружавано от майка си – С. В. Л., ЕГН ***** , от с.Мосомище, обл. Благоевград за срок от 5 (пет) години от влизане в сила на настоящото решение, които пътувания да са извън времето, предвидено за установения режим на лични контакти с бащата на детето, уреден с решение № г. по гр.д. № по описа на Районен съд Гоце Делчев за 2018 г. – всеки втори и четвърти съботен и неделен ден от месеца от 9,00 часа до 19,00 часа без преспиване; първата половина от коледната/зимната и от пролетната/великденска ваканции; първия ден от религиозните празници от 9.00 часа до 14.00 часа; на рождения ден на детето от 14.00 часа до 19.00 часа, както и по 20 (двадесет) дни от лятната ваканция, които да не съвпадат с

платения годишен отпуск на майката.

Осъжда А. Ц. Т., ЕГН *****, от с.Сломер, обл. Велико Търново да заплати на С. В. Л., ЕГН *****, от с.Мосомище, обл. Благоевград сторените по делото разноси в размер на (.....) лева, като оставя без уважение искането за присъждане на разноси в останалата част.

Допуска предварително изпълнение на решението по отношение на даденото разрешение.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Благоевград в двуседмичен срок от получаване на съобщението от двете страни.

Съдия при Районен съд – Гоце Делчев: _____